

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת אָמור - חֶשְׁבוֹן נֶפֶשׁ

"וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשָּׁבֹת" (ויקרא כג, טו)

מיד כולם התאספו לשמוע מה הרב רוצה לומר. מן ה'חפץ חיים' פתח ואמר דברים קצרים לעורר את האדם לחשבון הנפש, וכה היו דבריו: "היום בבוקר התפעלתי מאוד כשאמרתי: 'אלוקי, נשמה שנתתי בי טהורה היא, אתה בראת אתה יצרתה אתה נפחתה בי ואתה משמרה בקרבי ואתה עתיד להחזירה בי לעתיד לבוא."

ואמר שבמילה "וְלִהְיֶזְרָה" באות ה"א יש מפיץ. משמע שהקב"ה יחזיר לעתיד לבוא לכל אחד את נשמתו בדיוק כפי שהוא השאיר אותה בשעת פטירתו כשעזב את העולם הזה.

הרב ביאר, שכמו שהגוף משתנה אם האדם אוכל מאכלים שאינם בריאים, כך גם הנשמה משתנית אם האדם לא מאכיל אותה במזון הרוחני הראוי לה. כלומר: תורה, מצוות ומעשים טובים. באותה צורה ודרגה שהאדם החזיר את נשמתו לאחר שנתינו בעולם הזה, כך תישאר נשמתו לעד ולנצח נצחים ללא שום שינוי.

אם כן, אוי לו לאותו האדם שיישאר לנצח עם נשמה בדרגה פחותה מכיוון שלא האכיל אותה במזון הרוחני הראוי לה בחייו. עלינו להתעורר שלא נלכלך חלילה את הנשמה אלא אדרבה, נאכיל אותה יותר ויותר במזון הרוחני הראוי לה על ידי לימוד תורה ועשיית מצוות ומעשים טובים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

אנחנו סופרים את ספירת העומר בכל יום. כידוע לפי ההלכה אין השלמה מיום אחד לחברו. לכן אם שכח לספור יום אחד- מכאן ולהבא ממשיך לספור, אבל ללא ברכה.

מבואר בספרים הקדושים, שספירת העומר היא רמז לענייני עבודת ה' בעולם הזה. כל יום בעבודת ה' של האדם - נידון בפני עצמו. לכל יום יש חשבון בפני עצמו ואי אפשר להשלים מה שלא עשה ביום האתמול.

הזוהר הקדוש כתב, שראוי לעשות חשבון נפש בכל לילה לפני השינה, שהרי בעת השינה הנשמה עולה למעלה ונותנת דין וחשבון על מעשיה שבאותו היום. צורת הנשמה ודרגתה נקבעים לפי מעשיה שבאותו היום. ומסיים הזוהר הק' שהעושה כן נקרא "מרא דחושבנא" וכאשר הוא נפטר לבית-עולמו, הקב"ה נותן לו מקום מיוחד ברקיע.

השל"ה הקדוש הביא את דברי העין יעקב', שבשעת השינה בלילה נשמת האדם עולה למעלה לכתוב ולחתום על המעשים שעשתה באותו היום, כמו שנאמר: "בַּיּוֹם כָּל אֲדָם יִחְתּוּם" (איוב לז, ז).

ביאור הפסוק הוא כדברי הגמרא במסכת תענית ("א ע"א), מכיוון שבכל לילה עלתה נשמתו למעלה ומסרה דין וחשבון על מעשיה שבאותו היום, והאדם כתב וחתם את מעשיו, לכן אחר פטירת האדם מהעולם בשעה שפוסקים את דינו, הנשמה גם כן כותבת וחותמת את מעשיה.

מסופר בשם מרן הרב אליהו לופיאן זצ"ל, שפעם בליל שבת שמע את מרן ה'חפץ חיים' אומר, שיש לו דבר חשוב לומר לציבור.

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר דרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלמה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאלהיו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת			
ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	היוון תם
18: 43	19: 56	20: 47	י"מ
19: 01	19: 54	20: 44	ת"א
19: 04	19: 56	20: 47	מ"ב
19: 02	19: 54	20: 44	כ"ל

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק כ'

האם יש בישולי גוים כאשר גוי בישל שניצל תירס או נקניקיה הנאכלים בדוחק וכעת נעשו ראויים לאכילה כל צרכם?

שאלה: **?**

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה: **!**

מאכל הנאכל חי על ידי הדחק, וגוי מבשל אותם ונעשים ראויים לאכילה כל צרכם, יש בשם בישולי גוים. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיג סט"ו). ולכן סוגי תפוחים, שמחמת חמיצותן עומדים רק לבישול, דינם כחבושים - ויש בהם משום בישולי גוים. ולענין פירות, כגון: אגסים וכדומה, שאינם ראויים עתה לאכילה מפני קשיותם [בוסר], ואם יניחו אותם כמה ימים נוספים יהיו ראויים לאכילה לכל האנשים, נראה, שאין בהם בישולי גוים, היות ויש במינו שנאכל חי. ועיין בשו"ת נהרות איתן- רובין ח"ב (חיו"ד סימן לב) שנשאר בצ"ע.

גרגירי חומוס, שמבושלים על ידי גוי ועושה מהם ממרח [סלט חומוס], יש בממרח משום בישולי גוים ואסור באכילה. **מקורות:** 'הליכות עולם' ח"ז (עמוד קו) לענין אפונים ופולים מבושלים על ידי גוים, אסורים מישום בישולי גוים. ע"ש. ובפרט בימינו, שהחומוס עולה על שולחן מלכים ונמצא בסעודות חשובות של אנשים רמי מעלה. וכן הביא בשו"ת 'מעין אומר' ח"ה (עמוד רב) שהראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל החמיר בזה. בספר 'פת בג המלך' (עמוד פב) התיר לכתחילה ממרח חומוס, שהתבשל על ידי גוי, כאשר ישראל הדליק, את האש. ע"ש. ולענין גרגירי חומוס מבושלים הנקרא- ארבעס הביא בספר 'אהל יעקב' (עמוד קי) שנחלקו בזה הפוסקים. ולענין 'שומשום' שמכנים ממנו טחינה, דעת רוב הפוסקים, שהוא נאכל חי ואין צריך להקפיד על בישול ישראל. ראה שו"ת 'דברי דוד' ח"ד (סימן יז) ושו"ת 'תשובות והנהגות' ח"ה (סימן רמט אות ו). אולם, כיום יש מספר חברות של טחינה, שמקפידות על בישול ישראל [כגון: טחינה ירושלים] כדעת הראש"ל הגר"מ אליהו זצ"ל, שהחמיר בזה.

גרגירי חומוס קלויים [מצוי בפיצוחים], אין בקלייתם בישולי גוים. **מקורות:** רמב"ם (פי"ז ממאכלות אסורות הי"ז) שאין אדם מזמין את חברו על קליות. וכ"פ הרמ"א (יו"ד סימן קיג ס"ב), וכ"ה בספר 'הליכות עולם' (שם). ובספר 'שולחן גבוה' (יו"ד סימן קיג אות ו) כתב שכן המנהג לענין אפונים קלויים. וכ"כ בספר 'ברית כהונה' ח"א (עמוד ריד), שהמנהג לאכול אפונים קלויים ע"י גוים.

חטיף פופקורן הנעשה מגרגירי תירס יבש, אין בו בישולי גוים.

פטריות [שמפיניון] בקופסאות שימורים, אין להצריך 'בישול ישראל', היות ובימינו הדרך לאוכלם חי. **מקורות:** לדעת הש"ך (סק"ב) יש להחמיר ולדעת ה'פרי חדש' (סק"ב) מותר. הביאו הרב חיד"א ב'שיורי ברכה' (קיג אות ט). נראה לכאורה שבימינו, היות ונאכלים חיים בסלט ירקות אין טעם להחמיר. ובשו"ת 'עמא דבר' (שם) הביא משם הראש"ל הגר"מ אליהו זצ"ל להחמיר. וכן בספר 'להלכה'- רייכמן (עמוד קעד) הביא דעת הגר"ש וואזנר זצ"ל להחמיר. ולדידי צ"ע. יש לציין לענין פטריות בשימורים או קפואות וכן יבשות, בעיקר אלה המיוצרות במדינות המזרח הרחוק כמו מדינת סין וכדו' נגועות בכל מיני רימות, ויש לראות שהכשרות מתייחסת לענין בדיקה מתולעים.

מעשה ושכרו

אחד מתושבי ניו-יורק, עסקיו נקלעו להפסדים וקשיים רבים. בכדי שיוכל לעלות שוב על 'דרך המלך' הוא היה זקוק להלוואה גדולה מהבנק. לפיכך הוא קבע תור להיפגש עם מנהל הבנק היושב במדינת דטרויט שבארה"ב. הפגישה נקבעה לשעה ארבע וחצי אחרי הצהריים. הוא ידע כי עליו להגיע בזמן. אם חלילה יאחר אפילו במקצת, עלול הוא להצטייר בעיני מנהל הבנק כאדם שלא מקפיד על זמנים, וייתכן, שמנהל הבנק יסיק את המסקנה כי עלול הוא לאחר גם בתשלומי הלוואות הבנק, ואז לא יאשרו לו את ההלוואה שהוא כה נצרך לה.

הוא הקדים והגיע בשעה ארבע. אלא שעדיין לא התפלל מנחה. הוא חשב לנצל את הזמן ולהתפלל לפני הפגישה בבנק. הוא נכנס לבית-המדרש הסמוך למקום הבנק. תפילת מנחה נקבעה שם לשעה 16:00, אלא כשהגיע לשם ראה, שחסרים מספר אנשים למניין. אט אט התקבצו עוד ועוד אנשים, עד שב"ה הגיע מנינם לעשרה אנשים.

הוא חשש מאוד לא לאחר לפגישה החשובה, וכבר חשב לצאת לפני חזרת הש"ץ. החזן, שהבין את כוונתו, ביקש ממנו בתחנונים, שישאר עד סוף התפילה, מכיוון שמדובר ביארצייט של אביו ועליו לומר קדיש. בלית ברירה החליט להמתין עד סיום התפילה. בגמר התפילה רץ בכל כוחו לבנין הבנק, שכן השעה הייתה דקות ארוכות לאחר ארבע וחצי. כשהגיע ראה, כי 'למזלו' המנהל עדיין לא הגיע. הוא המתין מספר רגעים, והנה להפתעתו המנהל שנכנס לחדרו היה החזן, שביקש ממנו להישאר בביהמ"ד עד אחר גמר התפילה.

המנהל הזמין אותו לחדר, ביקש ממנו לשבת ושאל למבוקשו. לאחר מכן אמר לו: "ראה, ראיתי על פניך בזמן התפילה, עד כמה הינך ממנהל ולחץ. אך לעומת זאת היה ניכר על פניך מידת נאמנותך ויושרך. על כן הנני סומך עליך ומאשר לך את ההלוואה". בתוך רגעים ספורים הסתיימה הפגישה בהצלחה גדולה. אין צריך לומר, מה היו תוצאות הפגישה, אילו היה יוצא קודם חזרת הש"ץ ולאחר מכן, כשהמנהל הבנק היה נכנס והיה מוצא את אותו אחד ש'קלקל' לו את המניין ואת הקדיש על אביו. (מעובד מתוך 'באר הפרשה')

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב חיים הגר מקוסוב זצ"ל

האדמו"ר הרב חיים הגר מקוסוב - נולד בשנת ה'תקנ"ה (1795). כבר מימי ילדותו ניכר, כי לגדולות נוצר. בעודו תינוק כבר ידע לקרוא "הודו לה' קראו בשמו". לאחר נישואיו היה סמוך על שולחן חותנו בשפיטובקא, שם עלה והתעלה בתורת הנגלה והנסתר. רבינו הסתיר עצמו מעיני כל ומעולם לא התערב בוויכוח הילכתי. איש לא ידע את כוח גדולתו ואת ידיעותיו. לאחר פטירת אביו ב-ט"ו בחשוון ה'תקפ"ו (1825) החל לשמש כאדמו"ר השני בשושלת קוסוב-ויז'ניץ.

צדיקי דורו העריצו אותו ולא חסכו בשבחים על מנת לתאר לעולם איזה צדיק שוכן בתוכו. חריף ובקי בתורה הקדושה. עיקר מהותו הייתה חסידות צרופה באהבת ישראל. ה'חזקה הקדוש' העיד עליו בפרהסיה כי הוא 'נוטר ברית'. כשרצה רבינו להתחבא ולא לשבת ב'מזרח' כראוי לו ולהיותו בן לצדיק מקוסוב, קרא לו ה'חזקה מלובלין' והושיבו בין תלמידיו הגדולים. שימש כגבאי צדקה של ארץ ישראל. **עוד בהיותו ילד קטן זכה לראות את אליהו הנביא. בעל רוח-הקודש. רבים פנו אליו ונושעו.** נפטר ב-כ"ה אייר ה'תרי"ד (1854). חי כ-59 שנים. ציונו בקאסוב.

אביו: האדמו"ר ר' מנחם מנדל מקוסוב. **אימו:** מרת שיינה רחל (בת דודו הרבני החסיד רבי שמואל שמחה זימל מקוסוב). **אישתו:** מרת ציפורה (בתו של רבי יהודה מאיר משפיטובקה, נכדת רבי פנחס מקוריץ). **מרבתי:** האדמו"רים אביו, ר' מנחם מנדל, ר' אברהם יהושע השיל (ה'אוהב ישראל' מאפטא), ר' יעקב שמעון שפירא מזאסלב (דודו), ר' אריה לייב (ה'סבא משפולי'), ר' בנימין זאב וואלף מז'אבריז', ר' יעקב יצחק הורוביץ (ה'חזקה מלובלין'). **מתלמידיו:** ר' אלימלך ויסבלום מרודניק, ר' יצחק אייזיק מזידיטשוב, ר' חיים הלבפשטאם ה'דברי חיים' מצאנז, ר' שלמה מסקאהל. **ילדיו:** ר' יעקב שמשון (אדמו"ר בקוסוב), ר' יוסף אלטר (אדמו"ר בראדוביץ), ר' מנחם מנדל (האדמו"ר הראשון מויז'ניץ), מרת יוכבד (נישאה לר' פנחס יוסף שפירא מקוסוב), מרת העניא (נישאה לר' ישראל מקרמניץ), מרת שיינא רחל (נישאה לר' יהושע אלעזר חודורוב מקולומייה). **מספריו:** **יתורת חיים** - דרושים על התורה (הובא לדפוס על ידי נכדיו).

רבינו סיפר לבנו הרה"ק בעל ה'צמח צדיק' זיע"א פעם אחת בשמיני עשרת בעת רצון: "בני, מעודי היה קשה לי מה שאומרים בזמירות של מלווה-מלכה, 'אשרי מי שראה פניו בחלום', הרי מי שלא זכה לראות את אליהו הנביא בהקיץ, כיצד ידע בעת החלום שרואה אותו, הרי הוא לא יודע, כיצד הוא נראה. אבל אני, אם אראה את אליהו הנביא זכור לטוב בחלום, אכיר אותו מיד, כי ראיתי אותו בהקיץ אצל אבי, ומעשה שהיה כך היה: בילדותי הייתי ישן במיטת אבי".

"לילה אחד התעוררתי מהשינה, לקול שיחת אבי עם מאן דהוא. ראיתי, כי איש זקן ופניו מאירות יושב על כיסא אבי, ואילו אבי יושב בצד. כאב לי על כך מאוד - מי הוא זה, אשר מלאו ליבו לעשות כן? לפתע שמעתי את אבי אומר לאורחו: 'אליהו! כאן במיטתי שוכב חימלאניע שלי, רצוני שתברכו אותי!'. בשומעי כי זה אליהו הנביא, אחזוני אימה ופחד והתכסיתי בשמיכה מעל ראשי. אליהו הנביא ניגש אלי, הניח ידו הקדושות עלי מתחת לשמיכה, וברכני. בינתיים הצצתי מבעד לשמיכה על פניו, פניו, וראיתי את פני קודשו. לכן אם אני אראה אותו בחלום - אכיר אותו מיד, שהרי ראיתי אותו גם בהקיץ".

שמת פורים בקוסוב הייתה מלאת עליצות וחדווה היו מקיימים ממש 'עד דלא ידע'. פעם אחת התחפשו כמה מחסידי קוסוב לשוטרים. כך הלכו ממקום למקום עד בואם אל הרבי. בבית המדרש הם תפסו את אחד מהעניים, שהיו מצויים שם והביאו אותו אל אביו של רבינו. "אין ליהודי זה ת.ז.", ושאלו את הצדיק: "אמר נא רבינו מה לעשות באיש זה?". אמר להם רבי מנדל: "הביאו אותו לבני רבי חיים. הוא יאמר לכם מה תעשו". עשו כן, אמר להם רבי חיים: "**בכלא יכלא, לא מפני שאין לו ת.ז., אלא מפני שהוא גנב!**".

פרצו ה'שוטרים' בצחוק רב. הם חשבו זאת להלצה מוצלחת של רבי חיים. אולם הם עשו כדבריו. הם סגרו את העני במרתף, והביאו לרבי חיים את המפתח. כך עבר עליהם כל הלילה. בבוקר באו השוטרים וביקשו את המפתח כדי לשחרר את האסיר. להפתעתם, רבי חיים סירב. העני האומלל דפק על הפתח והתחנן שישחררו אותו. אולם רבי חיים לא שעה לבקשות. מצפונם של ה'שוטרים' העיק עליהם; לא רק שאסרו יהודי מסכן במרתף צר, אלא גם מנעו ממנו ללכת לאסוף לעצמו צדקה, ובעיקר בפורים ש"כל הפושט יד נותנים לו".

הם ביקשו פעם נוספת בפני רבי חיים שיתן את המפתח, אולם הוא נשאר בשלו. בשושן פורים אחר חצות הגיע לבית המדרש בבהלה יהודי תושב אחד הכפרים הסמוכים: "**אולי ראיתם עני וצורתו כזו? אמש עני זה היה אצלי, ובלכתו גנב חפצים יקרים**". הבינו הכול כי הכוונה לאותו עני, אשר כלאו במרתף. **פתחו את אמתחתו ומצאו בה את כל אשר נגנב. אז ראו כולם, כי רוח ה' התנוססה ברבי חיים**.

רבינו נהג לנסוע מדי שנה למרחץ חצי-עמיר הסמוך לאטיניה. במרחץ זה שהה מספר שבועות. פעם בעת שהותו במרחץ, בא אליו יהודי כפרי שגר בכפר הסמוך ובפיו תלונה על הפריץ של כפרו המתאנה לו וגורם צרות צרות לבני ביתו. אמר לו הרבי: "טוב יהיה שאראה את הפריץ המרושע הזה פנים אל פנים ואז אדע את אשר יש לעשות". שמר הכפרי את הדבר בליבו. הוא התיישב ליד ביתו של הרבי שהיה סמוך למרחץ, שמא יבוא למרחץ גם הפריץ, כאשר הסכינ לעשות תמיד.

באחד הימים ראה הכפרי את הפריץ נוסע ליד המרחץ במרכבתו המהודרת. מיהר הכפרי אל הרבי וכל עוד נפשו בו זעק: "רבינו הקדוש! הנה הוא, הרי הוא לפניך הפריץ המרושע!". יצא רבינו אל מרפסת ביתו, נעץ עיניו בפריץ ואמר אל הכפרי, שהיה עדיין כולו נרגש מריצתו אל הרבי: "חזור אל ביתך. שוב לא יתאנה לך הפריץ". העידו אלו שהיו עם הרבי במרחץ: אך נעץ הרבי מבטו בפריץ, החלה העגלה שלו לרוץ במהירות עצומה. הם עלו הרים וירדו בקעות והכל במהירות פראית, עד שהעגלה נשברה לרסיסים, הפריץ התרסק לחלוטין, והסוסים ברחו לכל עבר.

סֵבֶת בִּיאָתָנוּ לְעוֹלָם

באת?-" רציתי רק לומר לך שלום", השיב רבי אלחנן. "נו, רבי אלחנן... אתה היית העילוי של החיידר, מאחורי כל מעשה שלך עומדת מחשבה עמוקה".

"ברור לחלוטין שלא באת מרוסיה רק כדי לומר לי שלום. אם כן, מדוע באת?-" "רציתי לומר לך שלום", שב ואמר רבי אלחנן. השיחה הסתיימה, מבלי שרבינו סיפר, מהי סיבת בואו. רבי אלחנן חזר לאכסנייתו.

לא חלף זמן רב, והעשיר יצר איתו קשר, וביקש ממנו לשוב ולבקר אצלו בהקדם האפשרי. "תגיד לי, בבקשה, את האמת. למה באת? אני בטוח שמהו חשוב וגדול עומד מאחורי הנסיעה שלך לארצות הברית. אין לי מנוחה, כל זמן שאני לא יודע. תגיד לי, בבקשה, למה".

אמר לו רבינו: "אתה רוצה לדעת למה באתי? תראה את המעיל שלי. יש פה רק שני כפתורים, אחד מהם רפוי ואילו הכפתור השני חסר לגמרי. יש לך מפעל שלם של מעילים. אני מבקש, שתתפור לי את הכפתורים". מר פיליפ חיך. "ר' אלחנן, נראה לך שאין לי שכל בקודקודי? אנא ספר לי את האמת – מדוע באת לכאן?".

"מדוע נראה לך פשוט וברור שלא באתי בשביל הכפתורים?". הקשה רבינו. "כל הכפתורים ביחד עולים כמה קופיקות. ואילו כרטיס נסיעה באוניה להפלגה ארוכה של שלושה שבועות מרוסיה לארה"ב, עולה מאות רובל".

"אתה לא תשלם מאות רובלים בשביל לתפור כפתורים. לא תצא לנסיעה ארוכה ומפרכת, מבלי שתהיה לך סיבה חשובה".

כאן השיב רבינו: "ראה, הגמרא בחגיגה אומרת, שמהלך כל רקיע הוא 500 שנה, ובין רקיע לרקיע מהלך נוסף של עוד 500 שנה. נשמתך היתה חצובה מתחת כיסא הכבוד, והקב"ה שלח אותה לדרך ארוכה של 500 שנה כפול 15 פעמים... לשם מה שלח הקב"ה את נשמתך לעולם הזה? בשביל לתפור כפתורים?! כלום ניתן לחשוב כך?! תורה אתה לא לומד. צדקה אתה לא נותן. מה יהיה איתך!".

הדברים עשו רושם חזק, והעשיר החל לבכות. לראשונה, מזה שנים רבות, נזכר בבוראו. "בבקשה ממך, רבי אלחנן, תתחיל ללמוד איתי דף גמרא. כעת". ר' אלחנן פותח גמרא ולומד איתו סוגיה במתיקות גדולה. לפתע רגשות של תשובה החלו מפעמים בקרבו. "אני חייב להתחיל ללמוד", אמר לרבינו. ורבי אלחנן, ללא עיכובים, סידר לו חברותא.

אז סיפר לו רבינו: "באתי מאחר שלישיבת ברנוביץ אין כסף". מיד העשיר הודיע לרב: "במשך השנתיים הקרובות, כל הוצאות הישיבה תהיה על חשבונאי".

להלן סיפור, המעובד מתוך 'דורש טוב' ובו יש לנו תזכורת חשובה, לבל נשכח חלילה מהי השליחות שלנו בעולם הזה ואת סיבת ביאתנו לכאן.

ישיבתו של מרן רבי אלחנן וסרמן הי"ד בברנוביץ הייתה שרויה במצוקה כספית קשה. ארבע מאות תלמידים, גדולים בתורה וביראה, ישבו ולמדו תורה בשקידה. אבל היה חשש ניכר לסגירת הישיבה בשל בעיות כלכליות.

בלית ברירה החליט רבי אלחנן וסרמן לנסוע לארצות הברית. נסיעה לארצות הברית באותם הימים פירושה היה שהות של שנה לפחות בַּנְכָר. היה עליו לעזוב את התלמידים ואת הישיבה למשך שנה שלימה!

כשהגיע לארה"ב, פגש יהודי בשם ר' יוסף אליהו אנטל. הלה אמר לרבינו: "במנהטן מתגורר יהודי, שבעבר קראו לו מר פינחס וסרמן. היום קוראים לו מר פיליפ קודסטין. מדובר באדם עשיר מאוד, בעל מפעל גדול של מעילים. הלוואי וישכיל לזכות לסייע לישיבה".

"מר פינחס וסרמן? אני מכיר אותו. כשהיינו ילדים למדנו יחד בחיידר. בבקשה, קח אותי אליו!". ר' יוסף אליהו צינן את התלהבותו ואמר:

"ישנן שתי בעיות: ראשית, הוא התרחק מאוד ל"ע מהתורה וממצוות. שנית, הוא קמצן נוראי. להוציא ממנו דולר אחד זו משימה בלתי אפשרית".

אך מרן רבי אלחנן וסרמן החליט לעשות את ההשתדלות שלו בעניין. תחילה, ניסה לפגוש את העשיר. אבל המזכיר הודיע שהעשיר עסוק. שוב ניסה רבי אלחנן, ושוב הודיע צוות עוזריו של מר פיליפ גודסטין כי הוא עסוק. בפעם השלישית הצליח רבי אלחנן וסרמן להעביר לו הודעה, שהוא מחפש אותו.

האיש שמח מאוד לשמוע שרבי אלחנן, חברו מילדות, נמצא באזור, וביקש שיבוא לפגוש אותו בהקדם האפשרי. רבי אלחנן הגיע לביתו המפואר של העשיר והתקבל על ידו בהתרגשות גדולה.

"ספר לי בבקשה, מה עבר עליך בשנים הארוכות בה לא נפגשנו?". רבי אלחנן סיפר: "למדתי אצל ה'חפץ חיים' הקדוש, ואחר כך ב'כולל' בקובנה. היום ב"ה יש לי ישיבה המונה ארבע מאות תלמידים, שלומדים תורה לשמה".

"ומה איתך?-" "הגעתי לארצות הברית בגיל שבע עשרה", סיפר העשיר, "מצאתי מכונת תפירה ישנה, תיקנתי אותה והתחלתי לעבוד איתה. היום יש לי מפעל לייצור מעילים, שמעסיק שלוש מאות עובדים. אני נחשב ליצרן הגדול ביותר של מעילים במנהטן".

לאחר זמן מה שאל העשיר את רבי אלחנן: "לשם מה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבת בן אסטריא טאון זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	סעידה בת תופחה ע"ה
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה
דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל
סלים בן פרחת ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחת ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל
מישא אסתר בת זהרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה
ולד יחיא בן יוסף ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל
מאירה בת יפה ע"ה	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
ר' שאול בן סילביה זצ"ל	ר' שאול בן אסתר ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה	אסתר בת גולה גאולה ע"ה
יוסף בר סעדה ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל
מרים בת שרה ע"ה	אביבה לוי ע"ה
כל נשמות עם ישראל	

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעימה בת גורג'ה ע"ה
דוד בר חסיבה ז"ל	חי יזיז בן קלרה ז"ל
חווה בת יעקב צבי ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
יצחק יצקן בן רחל ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'ה בת נעימה ע"ה